

**„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA
LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]
„NU VĂ ÎNȘELAȚI, DUMNEZEU NU
SE LASĂ BATJOCORIT.”**

ȘI ACESTA ESTE TOT UN IAD

Doctorul Cappadose, un medic olandez, iudeu din naștere, ulterior un creștin credincios, citea în 1873 un cotidian din Haga, în Olanda, următoarea povestire inserată :

În țara noastră există undeva o fabrică de hârtie.

Proprietarul, un om fără Dumnezeu și un batjocoritor, a încercat, prin eforturi proprii, să-i ademenească la necredință și să-i întoarcă de la Evanghelie pe unii dintre rudele sale și dintre subalternii lui. Și a reușit cu mai mulți.

În urmă cu câteva luni a dus la îndeplinire planul de a amplasa un motor cu aburi în loc de o moară.

„Unde am câștigat sute, voi câștiga mii”, așa suna lăudăroșenia nenorocitului om.

Muncitorii lui, zicea el, nu mai puteau de acum să meargă la biserică, nici să țină duminica, pentru că trebuia lucrat și duminica și în cursul săptămânii.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

A venit și ziua instalării mașinii cu aburi. Au venit multe rude și mulți curioși. S-au servit băuturi tari.

A fost aprins cuptorul. Bucuria a fost mare. Mai trebuia doar batjocorit.

„Se zice că există un iad”, a strigat fabricantul ; „*iată, acesta este tot un iad*”, a arătat el spre cazanul încins.

„*În iad n-o fi așa de rău cum zic oamenii. N-a venit nimeni să ne povestească.*” După aceste cuvinte s-au auzit râsete generale și batjocuri.

Deodată s-a auzit o pocnitură ciudată. Fabricantul s-a grăbit să se ducă să cerceteze ce s-a întâmplat.

Când s-a aplecat peste cazan, s-a iscat o explozie. Foc și aburi au umplut casa, groaza a cuprins toate inimile.

După ce și-au revenit, l-au căutat pe fabricant. L-au găsit atârând peste o grindă, mutilat și mort. — [Continuarea în numărul viitor | Preluare din cartea : „**Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | O culegere de povestiri din viață** | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Editura : Frații Doenges din Dillenburg | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

„*Blestemul Domnului este în casa celui rău, dar locuința celor neprihăniți o binecuvântă.*”

„*Când are a face cu cei batjocoritori, Își bate joc de ei, dar celor smeriți le dă har*”. (Proverbe 3 : 33 - 34)

Editorial. *Intrați fără să bateți la ușă ! (I)*

„ ... *Bateți și vi se va deschide. ... Celui ce bate, i se deschide.*” (Matei 7 : 7 – 8)

Nu se intră pe uși străine fără ciocănit. Numai noi, soldații, suntem învățați de la început, ca acolo unde ne duce slujba, să intrăm fără să batem la ușă.

Cu toate acestea este și pentru noi valabil cuvântul : „*Bateți și vi se va deschide ! – Căci celui ce bate, i se deschide.*”

Este un îndemn al lui Isus pentru toți oamenii, să se apropie de Dumnezeu cu rugămintele, grijile și nevoile lor, cu încrederea că vor găsi ascultare.

Dumnezeu nu numai că dă tuturor oamenilor dreptul să bată la ușa Lui cu toate nevoile, cu orice rugămintă, în orice strâmtorare, nu, El Se bucură și apreciază când oamenii caută în toate adăpost la EL.

El a promis indiscutabil că va deschide și va oferi ascultare celui care cere. Dumnezeu numește strigătul omului care caută ajutor și har : bătaie la ușă. Bate tare, stăruiește să se audă, fierbinte, urgent, nu ceda, Dumnezeu ajută !

„*Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi ; bateți și vi se va deschide. Căci ori și cine cere, capătă; cine caută, găsește; celui ce bate, i se deschide.*”

Ce fângăduință îmbucurătoare ! Ea este valabilă pentru zi și noapte, pentru război și pace, pentru toate popoarele, pentru nevoile de acum și cele ale veșniciei, pentru copilul care abia dacă înțelege că are voie să-L roage pe Dumnezeu și pentru bătrân la capătul drumului său, pentru amiral și mus, pentru mareșal și recrut – *bateți și vi se va deschide !*

La casieriile lui Dumnezeu este întotdeauna zi de plată, la doctorul ceresc este întotdeauna oră de consultații.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Se poate citi deasupra multor uși ale birourilor germane de poliție, de afaceri, de judecată, la avocați și officii : „**Intrați fără să bateți !**”

Dar aceasta are numai semnificația, că dincolo de această ușă domnește serviciul, afacerea, datoria și că înăuntru nu trebuie nici deranjat cu ciocănit, nici gândurile întrerupte prin a striga înăuntru.

Peste un asemenea prag trece câte unul cu inima temătoare, neștiind cum se va rezolva problema lui.

Și câte unul, care caută sfat în dificultăți, un avocat care acordă asistență juridică în proces, intră plin de speranțe la avocat ; dar speranța i-a fost înșelată.

„M-aș ocupa cu plăcere de problema dumneavoastră, dar întâi trebuie să plătiți 30 de mărci cauțiune, încât cheltuielile de judecată să fie garantate.”

„Treizeci de mărci ? Abia dacă am o marcă.” – a spus o văduvă. „

Atunci nu pot să vă ajut.”

La ce i-a folosit inscripția : *Intrați fără să bateți !?* – A plecat întristată de acolo.

Sau la ce îi folosește infractorului care tocmai a fost arestat și este dus acum în biroul poliției, că acolo scrie deasupra ușii : ***Intrați fără să bateți !?***

El nici nu vrea să intre, dar trebuie ; de aici drumul merge la închisoare sau la pușcărie, aceasta o știe bine.

În general, musafirii care intră fără să bată, nu sunt iubiți : portarei, executori sau chiar hoți, boli și moarte.

Ei toți sunt aceia care vor să ia ceva ce proprietarul nu vrea să dea de bunăvoie.

Toți aceștia nu se lasă împiedicați de uși zăvorâte, ei intră, aduc în casă spaimă, suferință, lacrimi.

În anul 1866, trupele noastre au venit din apropierea Vienei la Halten.

Erau zilele în care la Nikolsburg se negocia asupra păcii.

Atunci a venit în armata noastră un musafir, fără să bată, care n-a permis să i se încuie ușa : holera, care a cerut mai multe victime decât câmpul de luptă.

Unde apărea ea, trebuiau procurate cât mai repede case izolate pentru a-i adăposti pe bolnavi.

Astfel s-a petrecut într-o zi la cazarea batalionului de pușcași ai regimentului Alexander, că un subofițer, fără să bată, a intrat într-o casă de țărani cu ordinul :

„*Această casă va fi spital de holeră ; locuitorii trebuie s-o părăsească imediat !*” Ce solie !

Ea trebuia executată imediat, căci batalionul avea deja 10 bolnavi. Războiul este un musafir neînduplecat.

Solii răi, care nu bat la ușă, se numesc „veștile lui Iov”, și anume, pentru că într-o singură zi la Iov au venit în grabă patru soli (compară cu Iov capitoul 1), care i-au anunțat pieirea turmelor și păstorilor lui, avuției și copiilor lui.

Pentru veștile rele și pentru moarte nimeni nu-și poate ține ușile închise ... [Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | V | Georg von Viebahn, BERLIN | 1900 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE DEZACORD

- Craca fără poame se-ntinde în sus ; craca împovărată de rod, se-ncovoie făcând plecăciune. **GIAMI**
 - Neghiobii au săvârșit crima, iar pedeapsa au dat-o înțelepții. **BAKHTYAR-NAME**
 - Lupul nu-i tovarăș oii. *Proverbe*
- [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

Lumini peste veacuri **Volumul II [Petru Popovici]** **CAPITOLUL 12** **ROBERT MOFFAT**

Tribul Zulu era un popor de talie înaltă, războinici fioroși, ce locuiau în provincia Natal din sud - est.

Orașul Durban era cel mai de seamă port al lor. Ei aveau regele lor, o armată bine organizată cu ofițeri și generali. Ca arme foloseau sulite grele și mânuiau cu dibăcie scuturi de lemn.

Erau împărțiți pe regimente, aveau o disciplină de fier și nimeni nu li se putea împotrivi.

Un general cu trupele sale, după o campanie de cuceriri poruncită de regele Ciaka, nevrând să predea regelui prada luată, nu s-au mai întors acasă, ci au trecut munții, o distanță de vreo mie de km, și s-au îndreptat să cucerească coasta de vest de la Basutoland spre râul Limpopo.

Moffat tocmai sosise în acea parte și a aflat că trupele zulu se apropie.

El a înștiințat pe cei din Griquatown, apoi cu șeful tribului Waterboer și cu 600 de oameni înarmați cu puști s-au îndreptat spre Kuruman.

A întâlnit pe Melville, guvernatorul oficial, și împreună au vrut să întâlnească trupele zulu, să discute cu ei și să fie pace.

Guvernatorul și cu Moffat erau călare pe cai, iar pușcașii veneau după ei. În sfârșit, s-au întâlnit cu trupele zulu. Aceștia au fost uimiți de ceea ce vedeau în fața lor.

Ei n-au văzut niciodată un om alb și nici cai. Li se părea că omul și calul sunt una. Moffat a încercat să se apropie de ei ca să discute, dar s-au împrăștiat în toate părțile, ca de o arătare și s-au grupat în altă

Parte. A mai făcut câteva încercări, dar toate au fost în zadar, nimeni nu a fost gata să discute cu el.

În fine, trupele zulu au început dansul războinic, săreau, strigau și băteau pământul de se ridica un nor de praf.

Ritmul tot mai rapid arăta că înfierbântarea e făcută și urmează atacul. Și așa a fost. Când s-au repezit ca o furtună, au fost primiți cu rafale și secerați.

Cu strigăte sălbatice s-au retras, dar numai ca să schimbe tactica.

S-au împărțit și au atacat din două părți, dar armele de foc s-au dovedit superioare sulitelor, care nu puteau fi folosite decât la mică distanță. Lupta a fost dârză, dar barajul de foc nu le îngăduia să se apropie.

A doua zi, au venit pitiți printre ierburi și tufișuri, dar când s-au ridicat și au încercat să dea atacul, au fost secerați.

Având mari pierderi, au fost siliți să se retragă. În această a doua zi, Moffat era cât pe-acți să fie răpus.

În timp ce trecea printr-un defileu, un soldat zulu, ce era camuflat după pietre, era să se arunce asupra lui Moffat. Un pușcaș însă l-a zărit și l-a ochit dându-l peste cap ... [Continuarea va fi în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ *... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”**

[Continuare pe pagina 4]